

Голгота в Египет



Ейдриън Ибънс

Голгота в Египет

Ейдриън Ибънс



maranathamedia.bg

Януари, 2016 г.

Въпреки че Мойсей видял горящия храст и Господ му говорел, онова, което Господ поискал от него – да изведе Израилтяните от Египет – това било отвъд способността му за осъзнаване! Как би могло това да се случи?

Господ обяснил на Мойсей, какво щяло да стане и как щял да се справи със ситуацията.

Изход 3:18-20 И те ще послушат гласа ти и ще отидеш ти със старейшините на Израил при Египетския цар, и ще му кажете: ГОСПОД, Бог на евреите, ни срещна. И така, остави ни, молим ти се, да отидем на тридневен път в пустинята, за да принесем жертва на ГОСПОДА, нашия Бог. Но аз зная, че Египетският цар няма ви остави да отидете, дори и под действие на силна ръка. **А като простра ръката Си, ще поразя Египет с всичките Си чудеса, които ще извърша сред него; след това той ще ви пусне.**

Изглежда странно като си помислим, че Мойсей, който тъкмо навършил 40 години изгнание извън Египет, заради това което извършил, а сега сякаш самият Господ бил на път да извърши същото с египтяните.

Изход 2:11-12 А в онези дни, когато Мойсей порасна, излезе при братята си и гледаше тежкия им труд. И видя един египтянин, че биеше един евреин, един от братята му, и като се огледа насамнатам и видя, че няма никой, уби египтянина и го скри в пясъка.

Ако Бог планираше да поразя египтяните, да унищожи добитъка им, да навали върху тях градушка от камъни и да заличи всичките им първородни, тогава Мойсей не започнал ли да прави същото, убивайки един от тях? Забележете, какво ни казва вдъхновението:

С убиването на египтянина, Мойсей допусна същата грешка, която толкова често извършваха бащите му като вземаха в свои ръце делото, което Бог бе обещал да извърши. Не беше Божията воля да избави народа Си чрез война, както Мойсей си мислеше, но чрез могъщата Си сила, та славата да може да се припише само на Него. Но Бог надмогна дори това грубо действие, за да извърши целите Си. Мойсей не беше подготвен за великото си дело. Той все още имаше да учи същия урок на вяра, на който бяха учени Авраам и Яков – да не разчитат на човешка сила и мъдрост, но на силата на

Бога за изпълнение на Неговите обещания {Патриарси и пророци – стр. 247 в оригинал, Гл. 22, Параграф 22}.

Какво разбираме от това? Вярваме ли, че е грешно Мойсей да убива египтяни, но че за Бог това е било нормално? Тук мнозина ще отговорят: “Не е наша работа да поставяме под въпрос действията на Бога. Той е Бог и нещата просто са такива.” Но това не отговаря на въпроса - по какъв начин отношението е любящо и последователно. Това е въпрос, който има нужда от изясняване. Ако прочетем този текст отново, изглежда сякаш той показва, че Бог ще използва сила, за да убеди фараона да пусне Израил.

Изход 3:19-20 Но знам, че Египетският цар няма да ви пусне, докато не го принуди мощна ръка. Така че, Аз ще простра ръката Си и ще поразя египтяните с всички чудеса, които ще извърша между тях. След това, той ще ви пусне (Нова международна версия).

Каква е тази могъща ръка, която принуждава хората? Едно обикновено прочитане на текста предполага, че Бог действително ще принуди фараона да ги пусне. Дали тогава това предлага една картина за Бог, който сграбчва фараона за пояса, блъсва го жестоко в стената, казвайки му да пусне народа? Тогава можем да попитаме: Защо въобще да се преминава през всички тези предварително замислени учтиви молби? Защо Мойсей просто не влезе и не каже: “Тръгваме и който се опита да ни докосне, ще бъде убит.”

Ако сте чели Писанието, явно виждате очевидното противоречие при един Бог, който използва сила, докато Неговият Син казва неща като тези:

Матей 5:39 А пък Аз ви казвам: Не се противете на злия; но ако те плесне някой по дясната буза, обърни му и другата.

Лука 9:54-56 Когато учениците Му Яков и Йоан видяха това, казаха: Господи, искаш ли да заповядаме да падне огън от небето и да ги изтреби, (както стори и Илия)? А Той се обърна и ги смъмри, (и каза: Вие не знаете на какъв дух сте; защото Човешкият Син не е

дошъл да погуби човешки души, а да спаси). И отидоха в друго село.

Как примирявате тези неща? А когато Исус казва:

Йоан 14:10 Не вярваш ли, че Аз съм в Отца и Отец – в Мен? Думите, които Аз ви казвам, не ги говоря от Себе Си, а Отец, Който обитава в Мен, върши Своите дела.

Йоан 5:19 Затова Исус им каза: Истина, истина ви казвам: Синът не може да върши от само Себе Си нищо, освен това, което вижда да върши Отец; защото това, което Той върши, същото върши и Синът.

И така, как да примирим това явно противоречие? Когато описва язвите, псалмистът заявява:

Псалм 78:43-49 Когато извърши знаменията Си в Египет и чудесата Си в полето Цоан и превърна реките им в кръв и потоците им, и не можеха да пият; изпрати сред тях рояци мухи, които ги изпоядоха, и жаби, които ги съсипаха, и предаде и реколтата им на гъсеницата и труда им — на скакалеца. Порази лозята им с град и черниците им — със слана. Предаде и добитъка им на град и стадата им — на мълнии. **Изля върху тях изгарящия Си гняв, ярост, негодувание и беда — нашествие на ангели на злото.**

Този стих прави връзка между действието на язвите и делото на зли ангели. Еврейската дума зли в този стих רַ'וּמִים *ra'im* е същата дума, която се намира в твърдението за дървото на доброто и злото רַ'וּ *ra* (Бит. 3:5), а също и когато Бог погледнал към света в дните на Ной и видял, че е пълен с нечестие רַ'וּל *ra'at* (Бит. 6:5).

Някои започват да си отдъхват с облекчение, задоволявайки се с обяснението, че в крайна сметка не Бог, а Сатана и злите ангели са направили тези неща. Този отговор не разрешава непременно очевидното противоречие, но по-скоро го усложнява, внушавайки, че Сатана е подведомствен на Господ. Явно, когато Той има нужда да се свърши някаква работа, изпраща ангелската мафия. Не е ли това и начинът, по който работят много правителства по света, в желанието си

да прокарат някакво строго законодателство? Свикват тайните служби да инсценират някакво събитие, което кара всички да викат за защита и по-строги закони? Не е ли това просто принципът на доброто ченге и лошото ченге, или белият папа и черният папа? Дали Библията всъщност се основава на черни и бели плочки и трябва ли да поставим на корицата ѝ символа ил/ян?

Ето към какъв капан са водени някои хора. Изкушаваща е логиката да се смята, че не Божията сила, а сатанинската унищожава. Изкушаващо е да махнем Бог от мишената, но както Ева разбрала, когато се опитала да украси Божието Слово, едно такова нещо я довело само до падение. Бог никога не ѝ е казал да не докосва плодът, а само да не яде от него. Ева добавила, че не трябвало да го докосват и когато плодът бил в ръцете ѝ и тя не почувствала никакви последици, и на основата на собственото си твърдение стигнала до заключението, че Бог сигурно е сбъркал.

Опасно допускане е да се смята, че Божията сила не се използва за унищожение. То би изисквало да игнорираме ясните изявления на Писанието и да принудим Бог да претендира за невинност по един много сходен начин като използвания от Ева, когато била запитана: Защо е яла от плода и отговорила, че змията е виновна.

Обърнете внимание какво ни казва Писанието:

Битие 6:7 И ГОСПОД каза: Ще изстребя от лицето на земята човека, когото създадох — от човек до добитък, до пълзящи и до небесни птици — понеже се разкаях, че ги направих.

Как отговаряте за текст като този, без да спиритуализирате неговото значение. Ако сте следвали внимателно казаното дотук и вярвате, че Библията е вдъхновеното Слово на Бога, то тогава точно тук напрежението би станало напълно непоносимо. Но едва, когато напрежението стане непоносимо, може да започне процесът на новородението.

Причината да се чувстваме сякаш умовете ни се разтопяват при сериозния опит да разрешим този конфликт е, че в умовете ни е

израснала една лъжа от семето на онова, което било казано на нашите първи родители: “никак няма да умрете.” Тази лъжа докарала на човешкото семейство учението на змията, че съществува сила извън Бога. Ако съществуваше сила, отделно от Бога, тогава бихме могли да живеем без Него. Така че, лъжата на змията създава идеята за най-малко два източника на сила във Вселената. Позволявайки си да вярваме, че силите на доброто и злото получават силата си от отделни източници, е нещо перфектно изчислено, за да направи невъзможно разнищването на очевидното противоречие, което намираме при язвите в Египет. Творението обаче ни показва, че тъмнината и студът не генерират себе си, но съществуват при отсъствието на светлина и топлина. Тъмнината не е отделна, независима сила, но по-скоро резултат от скриването на светлината.

Матей 6:22-23 Окоето е светило на тялото. И така, ако окоето ти е чисто, цялото ти тяло ще бъде осветено. Но, ако окоето ти е зло, цялото ти тяло ще бъде помрачено. И така, ако светлината в теб е тъмнина, то колко голяма ще е тъмнината!?

Обърнете внимание, как Исус казва, че ако светлината във вас е тъмнина, тогава колко голяма е тази тъмнина. Исус е Светлината, която просветлява всеки човек, идващ на света (Йоан 1:9). Ако потискаме тази истина с неправда (Римл. 1:18), тогава действително Христос е разпъван наново (Евреи 6:6), за да може хората да живеят чрез силата на Христос (1 Кор.1:24), но без Неговото пребъдващо присъствие (Йоан 14:23).

Противно на това, което твърди сатанинската лъжа, във вселената има само една сила:

Псалм 62:11 Веднъж говори Бог, и два пъти чух това — че **силата е Божия**.

Римляни 13:1 Всеки човек да се подчинява на властите, които са над него; **защото няма власт, която да не е от Бога и колкото власти има, те са определени от Бога**.

Деяния 17:25 Нито са Му потребни служения от човешки ръце, като че ли има нужда от нещо, понеже Сам Той дава на всички и живот, и дишане, и всичко.

Върху всички сътворени неща се вижда отпечатъкът на Божеството. Природата свидетелства за Бога. Чувствителният ум, влизащ в контакт с чудото и тайната на вселената, не може да не разпознае действието на една безкрайна сила. Не чрез собствена вродена енергия земята произвежда изобилието си и година след година продължава движението си около слънцето. Една невидима ръка направлява планетите в тяхното движение в небесата. Един тайнствен живот прониква в цялата природа—един живот, който поддържа безбройните светове в тяхната необятност, който живее в микроскопичното насекомо, носено от летния бриз, поддържа полета на лястовицата и храни малките писукаци гарванчета, докарва пъпката до цъфтеж и цвета до плод. **Същата сила**, която поддържа природата, работи и в човека. Същите велики закони, които ръководят еднакво звездата и атома, контролират и човешкия живот. Законите, които управляват действието на сърцето, регулиращо животворния поток в тялото, са законите на могъщия Разум, които имат пълномощията над душата. От Него произтича всичкият живот (Елън Уайт, *Възпитание*, стр. 99, Гл. 10, Параграф 1).

Всичката сила е от Бога - “Бог говори веднъж; два пъти чух това; че силата принадлежи на Бога” Псалм 62:11. “Няма друга сила, освен Божията.” **Това е абсолютно вярно, без никакво изключение. Римската сила, дори в дните на долния и брутален Нерон, бе също толкова от Бога, както и силата на юдеите в дните на Давид.** Когато Пилат казал на Христос, че има власт да Го разпне или да го пусне, Христос отговорил: “Ти никак не би могъл да имаш власт над Мен, ако не ти беше дадено отгоре” (Йоан 19:11). Е. Дж. Уагонър, *Настоящата истина*, 21-ви март, 1895 г.

Ние знаем от вдъхновеното Слово, че силата “принадлежи на Бога”, че действително “няма сила, освен Божията” (Псалм 62:11); Римл. 13:1. Бог поддържа всичко чрез “словото на силата Си” (Евреи 1:3). “Той дава живот на всички, и дишане, и всичко,” и “в Него живеем и се движим, и имаме своето съществуване.” **Земната сила е**

силата на Бога, извратена от греха. Създателят толкова уважава свободната воля на човека, че му дава сила да прави това, което е в противоречие с Божествената воля. Тази сила обаче е ограничена; но Бог дава на човека неограничена сила да прави това, което е според Неговата воля. Неограничената сила на Бога се извява чрез Святия Дух. И затова е писано за Божието дело: “не чрез сила, нито чрез мощ, но чрез Духът Ми, казва Господ” А. Т. Джоунс, *Американски Страж*, 25-ти август, 1898 г.

Обърнете внимание на думите на А. Т. Джоунс от горния цитат.

Земната сила е силата на Бога, извратена от греха. Създателят толкова уважава свободната воля на човека, че му дава сила да прави това, което е в противоречие с Божествената воля. Тази сила обаче е ограничена; *Пак там.*

Това осигурява контекст за дискусията на Бог със Сатана по времето на Йов:

Йов 1:8-12 И ГОСПОД каза на Сатана: Обърнал ли си внимание на слугата Ми Йов, че няма друг като него на земята — човек непорочен и правдив, който се бои от Бога и отбягва злото? А Сатана отговори на ГОСПОДА и каза: Без причина ли се бои Йов от Бога? Не си ли оградил и него, и дома му, и всичко, което има? Благословил си делото на ръцете му и имотът му се шири по земята. Но простри сега ръката Си и се докосни до всичко, което има — дали няма да Те похули в лице! Тогава ГОСПОД каза на Сатана: Ето, всичко, което има, е в твоята ръка; само към него не простирай ръка. И Сатана излезе от присъствието на ГОСПОДА.

Защо Сатана казва на Бога: “Но простри сега ръката Си и поразил всичко негово, и той ще Те прокълне в лице.”? Защо той не казва: “Нека да използвам моята сила, за да поразя Йов,” и нещо повече, защо Сатана въобще говори с Бога? Ако той има своя отделна сила, защо не я използва, за да подкопае Божията защита над Йов? Защо има нужда от разрешение, за да поразил Йов? Просто, защото силата принадлежи на Бога и няма сила освен Божията. Това ни довежда до историята за жезъла, който станал на змия и ръката, която станала прокажена. Мойсей се чудил, как фараонът би могъл някога да пусне Израил.

Изход 4:1 А Мойсей в отговор каза: Но ето, те няма да ми повярват и няма да послушат гласа ми, защото ще кажат: Не ти се е явил ГОСПОД.

Разказът, който следва, не представя как могъщият небесен Бог показва на Мойсей няколко трика с магически карти, за да го впечатли. Илюстрациите са с дълбоко значение и те ни обясняват процеса, чрез който фараонът ще бъде принуден да пусне Израил. Преди да продължим, нека си припомним принципите на Божието царство.

Не е част от мисията на Христос да принуждава хората да Го приемат. Сатана и хората, задействани от неговия дух са тези, които се опитват да принудят съвестта. {Копнежът на вековете – стр. 487, Гл. 53, Параграф 10}.

Земята беше помрачена чрез погрешно разбиране за Бога. За да могат мрачните сенки да бъдат просветлени, за да може светът да бъде привлечен обратно към Бога, измамната сила на Сатана трябваше да бъде сломена. Това не можеше да се направи насила. **Упражняването на сила е в противоречие с принципите на Божието управление; Той желае само служба от любов; а любовта не може да се заповяда; тя не може да бъде спечелена със сила и власт.** Само с любов се пробужда любов. Да познаваш Бога е да Го обичаш; Неговият характер трябва да бъде изявен в контраст с характера на Сатана. {Копнежът на вековете – стр. 22, Гл. 1, Параграф 8}.

Бог не принуждава хората да се подчинят, нито убива хора, за да ни накара да се подчиним. Това е принцип на нечестивия, който ще направи да бъдат избити всички онези, които не приемат белега на звяра.

Нека обърнем внимание на първата илюстрация дадена на Мойсей.

Изход 4:2-5 Тогава ГОСПОД му каза: Какво е това в ръката ти? А той рече: Жезъл. И каза: Хвърли го на земята. И той го хвърли на земята и жезълът стана змия и Мойсей побягна от нея. Но ГОСПОД каза на Мойсей: Простри ръката си и я хвани за опашката - и той простря ръката си и я хвана, и тя стана жезъл в ръката му, за

да повярват, че ти се е явил ГОСПОД, Бог на бащите им, Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов.

Жезълът или пръчката е символ на силата/властта. С езика на царството това е скипърът. Христос, Синът на Бога има скипър.

Евреи 1:8 А за Сина казва: Твоят престол, Боже, е до вечни векове и скипърът на Твоето царство е скипър на правота.

Самият Христос също е представен като скипър.

Числа 24:17 Виждам го, но не сега, гледам го, но не отблизо: ще излезе звезда от Яков и ще се въздигне скипър от Израил, ще поразят моавските първенци и ще погуби всичките потомци на бунтовниците.

Христос е Божията сила (1 Кор. 1:24) и е от дясната страна на Бога (Евр. 1:3). За Него се говори като за Божията десница или както казват за някои хора: “той му е дясната ръка”.

Изход 15:6 Десницата Ти, ГОСПОДИ, е славна в мощ; десницата Ти, ГОСПОДИ, смаза врага.

Бог казал на Мойсей, че той ще представя Бога, а Аарон щял да бъде негов говорител (Изх. 4:16).

Когато Мойсей пуснал жезъла и той паднал на земята, силата, в Христос станала змиевидна. Христос е силата на Бога. Когато Бог казал на Сатана: “Ето, всичко, което има, е в твоята власт” (Йов 1:12), Бог пуснал жезъла Си на земята. Жезълът е Христос, Който бил принуден от Сатана да служи на неговите цели, също както Сатана вдъхновил римските войници да принудят Христос да носи кръста до хълма Голгота.

Обмислете това внимателно. Умовете на римските войници са контролирани от Сатана, но диханието, чрез което живеят е животът, който просветлява всеки човек, идващ на света. Силата на Христос в душите на хората е използвана от Сатана, за да Го приковат на кръста. Само поспрете и се замислете над това за момент. Образът на римски войник с високо вдигнат чук, забиващ гвоздеите в онези скъпоценни ръце на Спасителя, държи ключа за язвите в Египет и всичката

унищожителна сила изявена на земята. Ето Го жезълът, Който пада на земята:

Марко 14:35 И Той отиде малко по-нататък, падна на земята и се молеше, ако е възможно, да Го отмине този час.

Където и да бъдат повалени хората от унищожителна сила, има жезъл, който е паднал на земята и е станал змия.

Марко 9:20 И го доведоха при Него. И когато Го видя, духът веднага го сгърчи; и той падна на земята и се валяше запенен.

Затова може да кажем, че където и да виждаме човешко страдание, виждаме, че:

Във всичките им скърби Той скърбеше и Ангелът на присъствието Му ги избави. В любовта Си и в милосърдието Си Той ги изкупи, вдигна ги и ги носи през всички древни дни. **Исаия 63:9**

Когато Мойсей пуснал жезъла и той станал змия, Христос го учел за кръста. Ако погледнем отблизо ще видим, че той е върлината или жезълът със змията на нея.

Числа 21:8 И ГОСПОД каза на Мойсей: Направи си една отровна змия и я сложи на прът. И всеки ухапан, като я погледне, ще остане жив.

Отровната змия е старата змия, която се нарича Дявол и Сатана (Откр.12:9). Змията на върлината е Сатана, използващ силата на Христос, за да служи на целите си и според собствения си избор.

Повтаряме думите на А. Т. Джоунс, но нека сега ги приложим за Сатана.

Сатанинската сила е силата на Бога, извратена от греха. Създателят толкова уважава свободната воля на *Сатана*, че му дава сила да прави това, което е в противоречие с Божествената воля. Тази сила обаче е ограничена; А. Т. Джоунс, Американски Страж, 25-ти август, 1898 г. Адаптирано.

Иисус ни казва:

Йоан 3:14 И както Мойсей издигна змията в пустинята, така трябва да бъде издигнат Човешкият Син.

Разбира се, това се отнася за медната змия на вършината, но това не е единственото място, където змията е била издигана в пустинята.

Изход 4:4 Но ГОСПОД каза на Мойсей: Простри ръката си и я хвани за опашката - и той простря ръката си и я хвана, и тя стана жезъл в ръката му

Мойсей трябвало да хване змията за опашката. Опашката е последната част на змията. Бог казал на змията:

Битие 3:15 Ще поставя и вражда между теб и жената, и между твоето семе и нейното семе; то ще ти смаже главата, а ти ще му смажеш петата.

На Христос била смазана петата. Мойсей хванал змията за опашката. Това е символ на кръста, който позволява силата на Бога да бъде превърната в жезъл и върната обратно в ръцете на Мойсей, който представя Бога.

2 Кор. 5:21 Който за нас направи грешен Онзи, Който не знаеше грях, за да станем ние в Него праведни пред Бога.

Христос бил направен грях, позволявайки силата Му да бъде поставена в ръцете на Сатана. За да може Сатана да има капацитета да разкрие своето царство, силата в Христос била направена да служи на желанията на Сатана. Затова личността на Христос била и продължава да бъде разпъвана от всички зли ангели. Силата Му обитава в тях, но те разпъват личността Му с омразата си към Неговия характер. Така е и с всички паднали синове и дъщери на Адам. Христос е разпъван наново в душите на онези, които подхранват „Аза“ вместо Христос.

Силата на Христос обитавала в душите на всички египтяни. Убиването на дадена личност изисква мъчение върху личността на Христос. Можете ли да си представите една египетска майка, която държи мъртвия си син, наведена над безжизненото му тяло, изплакваща агонията на духа си? Тук Христос е наранен от скръбта й, тук кръстът е

издигнат и Христос е разпънат наново. Когато Бог позволил на Сатана да вземе силата на Неговия Син, Той си е извадил собственото око.

Псалм 78:50 Той направи път за *гнева си*; [Стронг, Еврейски 639 нос, лице] не пожали от смърт душата им, но предаде живота им на *погубление*; [Стронг, Еврейски 1698 – унищожение].

Този стих описва язвите в Египет. Той казва, че Бог е направил път за лицето си. Възлюбеният Му Син е насладата на Неговия живот. Позволявайки на египтяните да умрат от ръцете на унищожителя, Той допуснал агонията и страданието на Своя Син и така Отец стои сам в този мрак и плаче за Своя Син по време на язвите в Египет, плаче и за всичко за което страда Неговият Син.

Бог установява тази истина за жезъла с второ чудо.

Исход 4:6 И ГОСПОД му каза още: Сложи сега ръката си в пазвата си. И той сложи ръката си в пазвата и като я извади, ето ръката му беше прокажена, бяла като сняг.

Синът на Бога е дясната ръка на Отец. Къде обитава Синът?

Йоан 1:18 Никой човек, кога да е, не е видял Бога; **Единородният Син, Който е в лоното на Отец, Той** Го изяви.

Когато Бог посегнал към Своето лоно и докоснал мястото, където обитава Неговият Син, Синът Му бил направен грях за нас. Проказата е символ на греха, а ръката в това състояние представя силата на Христос без Неговия Дух (Яков 2:26). Плътта става мъртва към всичко и не може да почувства нищо. Христос е вцепенен от ужасите на смъртта и унищожението причинено от Сатана. Накаран е да пие горчивото питие в агония на духа.

Агонията на Христос и алюзията за кръста са разкрити в първата язва. На Мойсей и Аарон било заповядано да вземат жезъла, който се превърнал на змия, символизиращ силата на Христос, предадена в ръцете на Сатана.

Изход 7:15 Иди утре при фараона - ето, той излиза да отиде при водата - а ти застани на брега на реката, за да го срещнеш, и вземи в ръката си жезъла, който се беше превърнал на змия.

Изход 7:19 Тогава ГОСПОД каза на Мойсей: Кажу на Аарон: Вземи жезъла си и прости ръката си над водите на Египет, над реките му, над каналите, над езерата му и над всичките им водоеми, за да станат кръв! И по цялата египетска земя ще има кръв - и в дървените, и в каменните съдове.

Когато Исус се молил на Своя Баща в градината, потта Му станала капки кръв. Скоро след това, той казал на тълпата, която идвала да Го залови: “Това е вашият час и часът на тъмнината” (Лука 22:53). Както жезълът бил издигнат над водите, така и Христос бил издигнат пред народа, за да бъде измъчван и убит. Водата представя хората, а също и Духът на Христос. Както жезълът бил ударен във водата, така и Христос бил предаден на Сатана, а учениците избягали според пророчеството.

Матей 26:31 Тогава Исус им каза: Вие всички ще се отвърнете от Мен тази нощ, защото е писано: “Ще поразя пастира и овцете на стадото ще се разпръснат.”

Цялата вода се превърнала на кръв, което означава, че в цялата Египетска земя Духът на Христос бил измъчван и тормозен заради душите на онези мъже и жени. Това не били само Египтяните, но и Израилтяни. Това събитие е знамение също и за онзи вик в бъдещето на Божия народ: “Кръвта Му да бъде върху нас и децата ни” (Мат. 27:25).

Тази първа язва показва, че Бог е предал Своя Син, позволявайки на Сатана да започне да унищожава Египтяните чрез силата, която е в Христос. Сатана бил завлякъл Египтяните в дълбоко идолопоклонство и нечестие и чашата на беззаконието им бързо се изпълвала. Сатана изисквал те да бъдат предадени. Те били отхвърлили мъдростта на Йосиф и презрели Божията благодат при спасяването им от сушата. Тази суша, дошла поради нечестието на човека и отказа му да послуша Божиите заповеди и постановления:

Второзаконие 11:13-17 И ако слушате усърдно заповедите Ми, които днес ви заповядвам — да любите ГОСПОДА, своя Бог, и да Му служите с цялото си сърце и с цялата си душа — тогава Аз ще давам дъжда на земята ви на времето му, и ранния, и късния дъжд, за да събираш житото си и новото си вино, и маслото си; и ще давам трева на полетата ти за добитъка ти; и ще ядеш, и ще се наситиш. Внимавайте на себе си, да не би да се подмами сърцето ви и да се отклоните, и да служите на други богове, и да им се покланяте; и да се запали против вас гневът на ГОСПОДА и Той да затвори небето, така че да няма дъжд и земята да не дава плода си, и вие бързо да бъдете изтребени от добрата земя, която ГОСПОД ви дава.

Големият глад в Египет бил предупреждение, че Духът на Бога се оттегля поради отказа да се признае върховенството на Бога и Неговите заповеди. Египтяните имали възможност да научат за заповедите и постановленията на Бога чрез Авраам. Те били срещали Авраам и видели какво се случило, когато пристъпят Божия закон спрямо него.

Дъждът бил специално свързан със съботите.

Левит 26:2-4 Да пазите съботите Ми и да почитате светилището Ми. Аз съм ГОСПОД. Ако ходите по наредбите Ми и пазите заповедите Ми, и ги вършите, тогава ще дам дъждовете ви на времето им и земята ще даде реколтата си, и полските дървета ще дадат плода си.

Заради робството в Египет, съботите били изоставени от повечето израилтяни. Ако израилтяните бяха способни да продължат да спазват съботата, тогава щели да бъдат като Павел на римския кораб, който се разбил в Малта. Щели да дадат още време на Египет да се обърне от нечестия си.

Ето защо Израил бил замолен да отиде да спазва празник в пустинята.

Изход 5:1 След това Мойсей и Аарон влязоха и казаха на фараона: Така говори ГОСПОД, Израилевият Бог: Пусни народа Ми, за да Ми направи празник в пустинята!

Тази молба не била опит за измама и бягство от Египтяните. Това бил призив за връщане към заповедите на Бога, така че Божият народ да може да започне да се застъпва за Египет, за да може и той да се обърне към Бога. Мойсей вече ги бил насърчил да започнат да пазят седмичната събота.

Изход 5:5 И фараонът каза още: Ето, народът на земята сега е многоброен, а вие го правите да остави (евр. шабат) определените си работи.

Сега Бог ги насърчавал да направят следващата стъпка към съботата като пазят празник. Ако те успеели да спазят този празник и да се върнат, тогава язвите можели да бъдат предотвратени за известно време. Обърнете внимание какво казва Мойсей на фараона:

Изход 5:3 А те казаха: Бог на евреите ни срещна. Молим ти се, нека отидем на тридневен път в пустинята, за да принесем жертва на ГОСПОДА, нашият Бог, за да не ни поразят с мор или с меч [суша].

Думата за меч означава също и суша. За спазването на кой празник изрично се казва, че би донесъл дъжд?

Захария 14:16-17 И всеки, който остане от всичките народи, дошли против Ерусалим, ще се изкачва от година на година да се покланят на Царя, ГОСПОДА на Войнствата, и да празнуват празника на колибите. И ако някои от родовете на земята не се изкачат в Ерусалим да се поклонят на Царя, ГОСПОДА на Войнствата, на тях няма да има дъжд.

Защо Израил искал да отиде в пустинята да жертва? Така биха могли да избегнат оскърбяването на Египтяните с коленето на животни, които за тях били свещени. Дали не е и за да имат празник на поклонническо пътуване, живеейки в колиби? Не знаем в каква времева рамка са се случили язвите. Седмата язва от град се е случила около времето на Нова година, защото ечемикът бил в състоянието на първи плод (Изход 9:31). Отнело е значително време от първата молба да се съблюдава празника в Изход 5:1 до приключването на всички язви по времето на пасхата. Всички събития, свързани с правенето на тухли без слама и

изпитанията на израилтяните, а след това и язвите, предполагат, че този поклоннически празник трябва да е бил прототип на празника на Шатрите, който те се опитвали да спазят.

Господ искал да спаси Египет от унищожение. Ако фараонът бил дал разрешението си на Израил да спазват празник, тогава той би бил отговорен за действията, които те извършват и така би се облагодетелствал от празника, в който участват израилтяните. Ето защо, Бог не казал на фараона просто: Ние тръгваме. Бог не искал да остави Египтяните на милостта на Сатана. Той искал да ги спаси!

Съботната реформа, първоначално със седмичната събота, последвана от годишната събота, бил изобретеният от Господ метод за издигане наново на защитната стена за тях. Чрез тези постановления Бог можел да продължи да защитава израилтяните.

В последната криза, когато Божиите заповеди и постановления са напълно презрени, ще апелираме ли към водачите по един благороден начин да ни позволят да служим на Бога според Писанието, за да може те да пожънат плода от това, че ни позволяват да го направим. Разбира се, ако те кажат: „Не”, тогава не можем да ги послушаме; но ако кажат: „Да”, ние можем да ги спасим. Трябва да помислим внимателно върху това, как се отнасяме към въпроса за съботата в последната криза.

Дали знаменieto с жабите, чрез което Господ изпращал предупреждение на Египет, не показва, че Сатана щял да се опита да изопачи историята за кръста, намираща се в първата язва, превръщайки я в лъжа?

Откровение 16:13-14 И видях от устата на змея, и от устата на зябра, и от устата на лъжепророка да излизат три нечисти духа, приличащи на жаби; защото те са духове на демони, които вършат знамения, и отиват при царете на целия свят, за да ги събират за войната във великия Ден на всемогъщия Бог.

Откровение 13:13, 14 И вършеше големи знамения дотам, че направи и огън да слиза от небето на земята пред хората. **И** мамеше земните жители чрез знаменията, които му се даде да

извърши пред звяра, като казваше на земните жители да направят образ на звяра, който беше ранен от меча и оживя.

При съдебния процес с Исус била използвана измама, за да бъде Той умъртвен. Смъртната присъда на Христос била подсигурана чрез тези лъжи.

Сатана действал усилено, за да заблуди народа относно това, което се случвало. Фалшифицирайки превръщането на водата в кръв (Изход 7:22), хората били заблудени да си мислят, че фалшивите им богове можели да ги спасят. Тези лъжи запечатали съдбата им. Египтяните се покланяли на жабата. Бог ги предупредил, като им намекнал, че боговете им се обръщали срещу тях, точно както Сатана бил готов да ги унищожи. За съжаление, никой не разпознал вестта. Така ще бъде и в последните дни, когато Сатана ще извършва чудеса и ще води хората чрез заблуда към тяхната гибел.

Третата язва, с въшките, не можела да бъде фалшифицирана. Дали това е защото Бог не позволил, или понеже сега на Сатана бил даден по-директен контрол и нямало нужда да се фалшифицира язвата? Единствените други места, където се появява еврейската дума за въшки е в Псалм 105:31, където се припомня събитието и след това в Исая:

Исая 51:6 Повдигнете очите си към небесата и погледнете към земята долу — защото небесата ще изчезнат като дим и земята ще се разпадне като дреха и обитателите ѝ просто *така* ще измрат. Но Моето спасение ще пребъде вечно и правдата Ми няма да се отмени.

Думата *така* е всъщност въшки. Те ще умрат подобно, както във времето на въшките. Язвата с въшките била предупреждение за надвиснало унищожение и затова че Египет щял да остарее като дреха, така че онези, които живеят там, щели да умрат. Дали това не бил Сатана, който действал в типичния си стил, както направил със Саул, предсказващ смъртта му преди да е дошла? Когато Каяфа разкъсал дрехите си и произнесъл смъртната присъда над Христос, Исус бързо се движел към това да бъде посечен.

Четвъртата язва с мухите била подобна на въшките. Мухите докарали силно дразнение и трудност. Докато Господ бавно отстъпвал и позволявал на Сатана да поеме контрола, язвите ставали все по-силни и по-сурови. Христос бил подиграван, удрян, брадата му била разкъсвана и бил налаган с пръчки. Тези събития били като блъскането и ухапването на мухи, което носи толкова много скръб.

Петата язва била върху добитъка. Ние знаем, колко е чувствителен Господ към благополучието на животните от историята на Йона в Ниневия.

Йона 4:11 А Аз не трябваше ли да пожаля Ниневия, големият град, в който има повече от сто и двадесет хиляди души, които не могат да различават десницата си от левицата си, и много добитък?

Така знаем, че Господ е искал да спаси народа на Ниневия и животните им. Не би ли искал да спаси и Египтяните и техните животни?

Петата язва разкрива силата на Бога, превърната на змия, чрез ръцете на Сатана. Сатана подигравал Египтяните с поклонението им към бикове и загубата на добитъка им щял да ужаси сърцата им с това, че този бог също бил неспособен да им помогне. Това също е символ на Христос, нашата жертва.

Еремия 11:19 Но аз бях като агне или като вол, който е воден на заколение; и не знаех, че те са замислили неща срещу мен, казвайки: Нека унищожим дървото с плода му и нека го отсечем от земята на живите, така че името му да не се помни вече.

Христос бил принуден от Сатана да носи тежкия дървен кръст на рамото си до мястото на екзекуцията. Сатана се наслаждава да убива животни и да ги кара да страдат. Убиването на тези животни би причинило скръб на нашия Спасител.

Знаем, че Сатана е причинил циреите на Йов, когато му било позволено и точно това направил той и на Египтяните с шестата язва. Как трябва да е страдал Христос, наблюдавайки скъпите си деца в агония от циреите, когато Той е стоял там в своето прокажено състояние и колко силна трябва да е била болката от позволенията на Сатана да върши тези

неща. Фактът, че язвите са се придвижили от животните към циреи по телата им, показва, че Сатана си е осигурил повече контрол над ситуацията, както направил с Йов.

Йов 2:3-7 И ГОСПОД каза на Сатана: Обърнал ли си внимание на слугата Ми Йов, че няма друг като него на земята — човек непорочен и правдив, който се бои от Бога и отбягва злото? И още държи здраво непорочността си, въпреки че ти Ме подбуди против него, за да го погълна без причина. А Сатана отговори на ГОСПОДА и каза: Кожа за кожа, да; всичко, което има човек, ще го даде за живота си. Но прости сега ръката Си и се докосни до костите му и до плътта му — дали няма да Те похули в лице! Тогава ГОСПОД каза на Сатана: Ето, той е в ръката ти; само пощади живота му. И Сатана излезе от присъствието на ГОСПОДА и поразя Йов с лоши язви от стъпалото на крака му до темето му.

Циреите, които се появили при Египтяните, може да говорят за страданията на Христос, когато бил прикован на кръста Си.

Исус не отговори нито една дума на всичко това. Докато гвоздеите се забиваха в дланите Му, и капките пот избиваше по челото Му, от бледите, треперещи устни на невинния Страдалец бе изговорена една молитва на прощаваща любов към Неговите убийци: “Отче, прости им; защото те не знаят какво правят.” Цялото небе наблюдаваше с дълбок интерес сцената. Славният Изкупител на един изгубен свят, страдаше от наказанието за престъпването на закона на Неговия Отец от човека. Той щеше да изкупи Своя народ със собствената Си кръв. Той заплащаше справедливите изисквания на Божия свят закон. Това беше средството, чрез което щеше най-накрая да бъде издействан свършека на греха и Сатана и неговото множество да бъдат победени {Свидетелства към църквата – том 2, стр. 208, Гл. 29, Параграф 21}.

Страданието на Египтяните било Неговото страдание, тяхната агония Го наранила много, но все пак Той продължил да позволява на Сатана да изявява тази сила, защото тези хора отказвали да послушат апела да се обърнат и да бъдат спасени. Както Исус казал на фарисеите: „Колко исках да ви събера, както кокошка събира пиленцата си, но не искахте!”

Първо измряла рибата, след това дошли жабите, после загинал добитъкът, а сега циреите били по самите тях. Мойсей предупреждавал Египтяните за всяка язва, за да може да вземат мерки и да се обърнат от унищожителя. Те можели да се обърнат от тази хапеща змия и да погледнат към змията, издигната на върлината. В Христос, издигнат чрез тази агония на язвите, змията била ясно изобличена, че това бил - унищожителят. Сатана се опитва да се скрие в силата на Бога като ни изпраща жаби, за да ни кажат, че Бог е този, който върши тези неща директно.

Техните страдания често са представяни като наказание, сполетяло ги като директен указ на Бога. Ето по този начин великият измамник се опитва да скрие собственото си дело {Великата борба – стр. 35, Гл. 1, Параграф 45}.

Бог предупредил народа да съберат животните и хората си и да си влязат в къщите. Той искал да ги спаси от унищожителя. Той знаел точно, какво щял да направи Сатана, понеже знаел точно, каква част от елементите ще позволи да бъде под контрола на Сатана.

Изход 9:23 И Мойсей простря жезъла си към небето и ГОСПОД изпрати гръм и град, и огън се спускаше на земята. И ГОСПОД наваля град по Египетската земя.

Когато Мойсей издигнал жезъла към небето, това бил символ на Божия Син, издигнат на кръста. Христос, силата на Бога, бил предаден на Сатана, за да бъде ползван според неговата воля. Бог позволил един пролом в защитата Си и злите ангели, които се наслаждават на смъртта и унищожението, започнали да хвърлят този град от камъни върху тях. Спомнете си, какво казват Псалмите:

Псалм 78:47-49 **Предаде и добитъка им на град и стадата им - на мълнии.** Изля върху тях изгарящия Си гняв, ярост, негодувание и беда - **нашествие на ангели на злото.**

Обърнете внимание, че Той е “предал” добитъка им на града, а изразът *изля върху тях* означава да освободи, да отпусне. Виждаме силата на Бога, дадена на Сатана и наблюдаваме, че това е можело да се извърши, само през мъчението и агонизирането на Христос. Всеки път, когато Бог

позволява на Сатана да унищожава с Неговата сила, Неговият Син е издиган, както бе на кръста, но Сатана е разкриван като унищожител пред онези, които желаят да разпознаят това.

По време на язвата с града, наблюдаваме следната подробност:

Изход 9:31 Ленът и ечемикът бяха изпобити, защото ечемикът беше на класове, а ленът връзваше семе.

Ечемикът бил използван при принасянето на първите плодове. Първите плодове били унищожени също и в лицето на хората, убити от града. Писанието казва:

1 Кор. 15:23 Но всеки на своя ред: Христос — първият плод; а после тези, които са Христови — при Неговото пришествие.

Градът, унищожаващ ечемика, символизира биенето на Христос - първият плод (“ние го сметнахме за поразен” (Исая 53:4). Следващата язва включва скакалци, а за произхода на язвите със скакалци ни се съобщава в Откровението:

Откровение 9:2, 3 И тя отвори кладенеца на бездната и от кладенеца се издигна дим, като дим от голяма пещ; и слънцето и въздухът потъмняха от дима на кладенеца. И от дима излязоха скакалци по земята; и им се даде власт, като властта, която имат земните скорпиони.

Това ни препраща към унищожителната сила на Сатана чрез измамите му и точно това се е случило при тази язва. Сатана не би оставил абсолютно никаква надежда и би оглозгал всички зелени стръкове на надежда за спасение. Сатана притискал Христос с мислите, че цялото Му дело е напразно и че никой не би го оценил. Той също Му представил най-свирепото изкушение, че Неговият Отец ще Го изостави.

Псалм 22:16-18 Защото кучета ме наобиколиха; обкръжи ме glutница злодеи; прободоха ръцете ми и краката ми. Мога да преброя всичките си кости. Те гледат, взират се в мен. Разделят дрехите ми помежду си и за одеждата ми хвърлят жребий.

Матей 27:39-44 А минаващите оттам Го хулеха, като клатеха глави и говореха: Ти, който разоряваш храма и за три дни пак го съграждаш, спаси Себе Си. Ако си Божи Син, слез от кръста. Подобно и главните свещеници с книжниците и старейшините Му се подиграваха, казвайки: Други е избавил, а пък Себе Си не може да избави! Той е Израилевият Цар! Нека слезе сега от кръста и ще повярваме в Него. Упова се на Бога; нека Го избави сега, ако Му е угоден; понеже каза: Божи Син съм. Със същия укор Го ругаеха и разпънатите с Него разбойници.

Деветата язва, с тъмнината, говори директно за ужасите на Христос на кръста, когато Той бил обиколен с демони от всички страни. В този момент Сатана знаел, че би могъл да довърши унищожението на Египет, тази могъща страна, която научила толкова много от Израил в миналото и която Бог бил благословил толкова много. Тази хитра усмивка, която се появила по лицето на нечестивия в този момент, се появила понеже той знаел, че Египет е напълно обречен. В тази обреченост се разкриват страданията на Христос на кръста и агонията Му от това, че вижда загубата на Неговите Египетски деца, унищожени от Сатана. Христос вика в тази тъмнина:

Матей 27:46 А около деветия час, Иисус извика със силен глас и каза: Или, Или, лама савахтани? — тоест: Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил?

Дали деветият час съответства по някакъв начин на деветата язва? Във всеки случай, този момент бил тъмнина за Христос и за Египтяните. И Той и те били поразени от ужас, поради това, което щяло да ги сполети.

Последната язва е смъртта на първородните и очевидно това разкрива смъртта на Христос чрез 10-те язви. В тяхната смърт е разкрита Неговата. Колко много Христос би желал да умре на тяхно място, но сега те трябвало да срещнат унищожителя. Но все пак, на Сатана не е позволено да влезе при всички онези, които поставили кръвта на агнето на стълбовете на вратите на дома си.

Изход 12:23 Защото ГОСПОД ще мине, за да поразии египтяните, и когато види кръвта на горния праг и на двата стълба на вратата,

ГОСПОД ще отмине вратата и няма да остави **погубителя** да влезе в къщите ви, за да ви поразии.

Бог отдръпнал защитата Си; Той пушал злите ангели да извършат делото си дотолкова, доколкото Той позволява, и всички първородни на Египет умрели като предобраз на смъртта на Христос. Кръстът на Христос е издигнат високо в десетте язви в Египет и разкрива, че силата на Бога е използвана за унищожение, но това унищожение е извършено от Сатана. Това унищожение би могло да се извърши само чрез мъчението и страданието на Христос, Който бе заклан от основаването на света чрез всеки акт на унищожителя върху хората. Сатанинската омраза към Божия образ в хората, го кара да ги убива навсякъде и винаги, където може.

“Жестокостта е нещо сатанинско. Бог е любов; и всичко, което Той е създал било чисто, свято и прекрасно, докато грехът не бил въведен чрез първия голям бунтовник. Самият Сатана е врагът, който изкушава човека да съгрешава, а след това ако може го унищожават; и когато той е сигурен в своята жертва, той тържествува за унищожението, което е извършил. Ако му бъде позволено, той би помел цялата раса в мрежата си. Ако не беше застъпничеството на Божествената сила, нито един син и дъщеря на Адам не би избегнал” {Великата борба, стр. 534, Гл. 33, Параграф 10}.

Колко много е тържествувал Сатана при унищожаването на Египет и страданието, което причинил на Христос и Отец. Дясната ръка на Бога станала прокажена и скипърът Му станал змия. Ако можем да съзрем през тинята на жабите, лъжите, които Сатана изговаря за тези язви, ще видим страданието на Бога и на Неговия Син, и кръста на Христос издигнат, и в това издигане виждаме змията такава, каквато е – убиец и лъжец от началото (Йоан 8:44). Когато разберем тази истина, тогава спасените от човечеството могат да си отидат у дома. Кръстът ни разкрива нечестивостта на Сатана и дълготърпението на нашия Бог, позволяващ му да упражни свободния си избор на Негова (голяма) сметка.

Когато възприемаме случилото се с язвите, като събитие, при което Бог използва сила, за да принуди фараона да пусне Израил, това разкрива колко закоравяло е човешкото сърце и колко слабо се разбира любящият характер на нашия небесен Баща. Бог не иска никой да загине, но всички да дойдат до покаяние и да стигнат до защитата на Неговата събота, Неговите заповеди и постановления.

Нека се обърнем от греховете си и да се обърнем към Христос, за да не бъде Той разпъван наново в нас чрез греховните ни действия, но по-скоро да бъдем разпънати в Него и да бъдем възкресени за нов живот, чрез силата на Неговото възкресение. Можем ли да видим в язвите проповядването на кръста на Христос и голямото Му страдание, когато позволил Сатана да унищожава Египтяните? Виждате ли една нежна картина на Бог, Който е направил всичко, което може, за да ги спаси? Той призовал израилтяните да пазят съботата и един празник, за да може да задържи Сатана малко по-дълго и да им даде повече време за покаяние.

“Колко дълбока е любовта на Отец към нас. Колко обширна е тя, отвъд всяка мярка. Той пожела да даде Своя единствен Син; предаде съкровището Си на унижение”.

10-те язви	Кръстът на Христос
1. Змиевидният жезъл е издигнат, за да удари върху водата, която се превръща на кръв.	Кървавата пот в градината. Предаването Му от Юда и хората, които дошли с него да Го хванат с тояги (Лука 22:44; Матей 26:49).
2. Жабите	Представят лъжите, чрез които била подсигурана присъдата на Христос (Матей 26:60).
3. Въшките	Смъртната присъда на Каяфа (Исая 51:6; Матей 26:65).
4. Хапещите мухи	Обвинителните думи по време на съдебния процес. Подигравките и заплюването, и обидите, които се трупали по адрес на Христос (Матей 27:30).

5. Добитъкът	Бикът представя жертвеното животно, което отивало към смърт (Йоан 19:16; Матей 27:31).
6. Циреите	Разпъването на Христос (Матей 27:35, Йоан 19:18).
7. Градът	Поразяването на първите плодове (Изход 9:31; 1 Кор. 15:23).
8. Скакалците	Поругаването и събличането на Христос – зеленото дърво. Обидите и подигравките над Христос на кръста (Матей 27:39-44; Лука 23:31).
9. Тъмнината	Мрачните часове на Христос - от 6-я до 9-я час. „Исус извикал: “Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил” (Матей 27:45, 46).
10. Първородните	Първородният е убит (Матей 27:50; Кол. 1:15-18).

Исаия 55:8, 9 Защото Моите помисли не са като вашите помисли и вашите пътища не са като Моите пътища, заявява ГОСПОД. Защото, както небесата са по-високи от земята, така Моите пътища са по-високи от вашите пътища и Моите помисли — от вашите помисли.

Възможно ли е сега да видим кръста на Христос при язвите в Египет? Имате ли нужда от още доказателства? Помислете за факта, че Христос е нашият откуп:

1 Тим. 2:5, 6 Защото има само един Бог и един Посредник между Бога и хората – Човекът Христос Исус, Който, като свидетелство за това, на определеното Си време даде Себе Си откуп за всички.

Чрез кого бил разкрит откупът за Израил?

Исаия 43:3 Защото Аз съм ГОСПОД, твоят Бог, Светият Израилев, твоят Спасител. **За твоят откуп дадох Египет, Етиопия и Сева — за теб.**

Повечето коментатори прилагат това откупване на Израил към атаката срещу Египет по време на нашествието на Сенахимир. Когато асирийският цар е щял да нападне Йерусалим, той бил отклонен, за да атакува Египет. Въпреки че това най-вероятно е основното значение, Духът на пророчеството го прилага и към времето на излизането на Израил от Египет по времето на Мойсей.

Господ беше казал: „Ето, изпращам пред тебе ангел, който да те поддържа в пътя и да те заведе на мястото, което съм подготвил. Пази се от него и се подчинявай на гласа му, не го дразни, защото той не ще прости прегрешенията ти, защото името ми е в него. Но ако наистина се подчинявате на гласа му и изпълнявате всичко, което говоря, тогава ще бъда враг на вашите врагове и противник на вашите противници. пред теб.“ Единственият велик обект на грижите и попечителството на Христос беше църквата в пустинята. Той каза за Израил: „Аз съм Господ твоят Бог, Светият Израилев, твоят Спасител; **дадох Египет за твоя откуп**, Етиопия и Шева за теб. Тъй като беше скъпоценен в очите ми, ти беше почетен и аз те възлюбих, затова ще дам мъже за теб и хора за живота ти.“ **Египет беше запустял от язви и се превърна в пропиляна земя, за да може Израил да бъде освободен от робството**; но хората не оцениха добротата и милостта и любовта на Бог. {Знамения на времето, 2 април 1894 г.}

По какъв начин Египет е станал канал на изкуплението на Израил? Христос бил разпънат в Египтяните, за да може силата на Бога да се изяви в полза на Израил и да ги освободи. Това действително е историята на кръста! Ако можем да схванем този процес с Египет, тогава ще можем да видим разкрит кръста и в други истории от Стария завет?

Моята молитва е, чрез благодатта на Христос, всички ние да можем да видим, че действително Христос е Агнето, заклано от основаването на света. Нека погледнем към това Агне и да живеем!

Голгота в Египет

Когато Христос замоли Своя Отец да прослави името Си, Отец отговори, че Го е прославил и че ще Го прослави отново. Когато Бог проговори, някои помислиха, че това е бил гръм, а други си помислиха, че ангел е говорил на Христос.

Когато размишляваме върху темата за язвите в Египет, мнозина казват, че там е прогърмяло, но в светлината на Евангелието има един сладък ангелски глас, който ни проповядва кръста на Христос. Евангелието бе проповядвано на Израил, както и на нас. (Евреи 4:2).

Чрез Своето посредническо дело, Христос дълго се застъпваше в полза на Египетския народ. Той застана над постоянно разширяващата се бездна на отстъпничеството, докато най-накрая изискванията на унищожителя трябваше да бъдат задоволени. В ужасното зачатие в Египет, чуваме ехото от стъпките на Спасителя към кръста. С издигането на змиевидния жезъл, характерът на унищожителя бе разкрит, а така също и негоистичната любов на Бог и Неговия Син. Наистина, всички хора са привлечени към Христос в тази светлина.

Погледнете отвъд гърма, града и кръвта и вижте един портрет на страдащия Син на Бога, наранен заради нашите беззакония и бит заради нашите нечестия.